

சங்க அக இலக்கியங்களில் ஈரறிவுயிர்கள்

ர. கண்ணகி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னை-600030, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Insecta in Association with Sangam Literature

R. Kannagi a,*

^a Department of Tamil, Pachaiyappa's College, Chennai-600030, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
kannagi2014@gmail.com

Received: 18-04-2021
Revised: 05-05-2022
Accepted: 18-05-2022
Published: 20-07-2022

ABSTRACT

The world is the combination of the five Bhudas. In this Sangha literature is the reason for our Tamil language to get a better place and a classical language qualification. In that way, according to the rules stated by Tolkappiyar and Nannular from the literatures such as Natriana, Kurundogai, Ainkuruhunuru, Agananunuru, and Kalittokai, these literatures are mentioned as internal part of Sangam literature, about the snails, conchs, panilams, clams, oysters, palakarai-(chozhi) which have senses, ability and language, and other creatures related to them. The purpose of this article is to clearly explain the news about the amphibians and the places they live in, their different types, the conditions they live in, the methods of destruction of those organisms and the reasons for that. Due to the development of today's civilization, the various resources and living things found in the country are being destroyed and are going towards destruction. This article explains the serious intention that the future generations should realize this and act

Keywords: Snail, Conch, Tortoise, Luminous, Sangam Literature

முன்னுரை

சங்ககால மக்களின் வாழ்வியல் முறைகளை ஓவியம் போல் எடுத்துக் கூறுவன எட்டுத்தொகை, பத்துபாட்டு நூல்கள். பல்வேறு புலவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட எட்டு நூல்களின் தொகுப்பாதலின் இது 'எட்டுத்தொகை' எனவும் 'எண்பெருந்தொகை' எனவும், 'உதிரி நூல்கள்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. தொல்காப்பியம் மற்றும் நன்னூலில் உயிரினப் பாகுபாடுபற்றி நூற்பாக்கள் விளக்குகின்றன.

அவை ஓரறிவுயிர்களான - மரம், செடி, கொடிகள், ஈரறிவுயிர்களான - நந்து, முரள் போன்ற வகைகள், மூவறிவுயிர்களான- சிதல், எறும்பு, அட்டை, மூதாய் போன்ற உயிரினங்கள், நான்கறிவுயிர்களான- வண்டு, நண்டு, தும்பி, தேனீ போன்றவைகள், ஐந்தறிவுயிர்களான - விலங்குகள், பறவைகள் மற்றும் சில பிராணிகள், ஆறறிவுயிர்களான மனிதர்கள் இவை போன்ற பல்லுயிர்களின் பெருக்கத்தாலும் இவ்வுயிரினங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று கொண்டுள்ள இணைப்பாலுமே இவ்வுலகம் மலர்தலை உலகமாக விளங்குகிறது (Sami, 1993). இதனை உணர்ந்த சங்ககால மனிதன் இயற்கையுடன் இணைந்த ஒருவாழ்வியை வாழ்ந்தான் என்பது சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் மூலம் உணரலாம். மேலும் ஈரறிவுயிர்கள் பற்றிய செய்திகளைக் இக்கட்டுரை மூலம் அறியலாம்.

தொல்காப்பியம் நன்னூலில் ஈரறிவுயிர்கள்

"நந்தும் முரளும் ஈரறிவினவே

பிறவும் உளவேஅக்கிளைப் பிறப்பே” (Shanmugam Pillai, 2007)

“முரள் நந்துஆதிநாஅறிவொடுஈர் அறிவு உயிர்”

என்ற தொல்காப்பியம் மரபியல் நூற்பா 573-லும், நன்னூல் உரியியல் நூற்பா-446 லும் நந்தும், முரளும் ஈரறிவாகிய உற்றுணரும் திறனும் நாவுணர்வும் உடையன என்பது தெளிவாகின்றது (Puliyur Kesikan, 2010). மேலும் தொல்காப்பிய உரையாசிரியரான பேராசிரியர் அவர்கள் நந்து என்றதனால் நத்தை என்றும் சங்கு என்பதற்கு அலகு, நொள்ளை என்றும், முரள் என்பதற்கு இப்பி, கிளிஞ்சில், ஏரல் என்றும் பொருள் கொள்வர்.

சங்க இலக்கியங்களில் நத்தை

தற்காலத்தில் நத்தை என்று அழைக்கப்படுவது சங்க இலக்கியங்களில் நந்து என்றே வழங்கப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியரும் நன்னூலாரும் நத்தையை நந்து என்றே குறிப்பிட்டுள்ளனர் என்பதை மேலே குறிப்பிட்ட நூற்பாவின் வழி அறியலாம். நிகண்டுகளில் நத்தைக்கு ‘சுரிமுகம்’ என்றபெயர் குறிக்கப்படுகிறது. மேலும் சங்க இலக்கியங்களிலும் சுரிமுகம் என்ற சொல் வழங்கப்பட்டுள்ளது என்பதை இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

நத்தையின் சிறப்புகள்

நத்தைகளில் இரண்டு வகை உள்ளது. ஒன்று நிலத்தில் வாழும் நத்தைகள், மற்றொன்று கடலில் வாழும் நத்தைகள். நிலத்தில் வாழும் நத்தைகள் காடு, கழனிகள், ஈரப்பதமான இடங்கள், ஏரிகள், குளங்கள், நன்னீர் மற்றும் தண்ணீர் தேங்கியுள்ள இடங்களில் கிடைக்கின்றது. ஒருசில நத்தைகள் பொதுவாக வடநாட்டிலும் தென்னிந்தியாவின் நெல்விளையும் நிலத்திலும் வாழ்கின்றன என்பதை அறியலாம். குளத்தில் ஆம்பல் இலைநிழலில் நத்தைகள் வாழ்வதாக புறநானூறு பாடல்-264 குறிக்கின்றது. மேலும் LYMNA, PLANORBIS-என்ற குடும்ப வகைகளை சார்ந்தவையாக நத்தைகள் கருதப்படுகின்றன. மேலும் நத்தை சென்றவழிகளில் அது சென்றதற்கான சுவடு சிறிது நேரம் மட்டுமே தெரியும். இதனால் ‘நந்து உழுததெல்லாம் கணக்கா’ என்ற பழமொழியும் வழங்கப்படுகிறது.

நத்தை நாக்கின் அமைப்பு

நத்தையின் நாக்கு சுரசுரப்பு தன்மை கொண்டதாக இருக்கும் இத்தன்மையால்தான் நத்தைகளால் இலைகளைச் சுரண்டித் தின்ன முடிகின்றது. இதன் நாக்கு பாதிரிப்பு போன்று அமைந்திருக்கும்.

அக இலக்கியங்களில் நத்தை

நத்தைகள் பொதுவாக உழிஞ்சில் மரத்தில் காணப்படுவதாக அகநானூறு பாடல் குறிப்பிடுகின்றது. மேலும் தரையில் வாழக்கூடிய இந்நத்தைகள் “சுரிமுகுக்கு நொள்ளை” என்று அழைக்கப்படுகிறது. அப்பாடல் பின்வருமாறு

“கள்ளியங் காட்டகடத்திடைஉழிஞ்சில்

உள்ளுண் வாடியசுரிமுகுக்குநொள்ளை

பொரியரைபுதைந்தபுலப்புகொள் இயலின்”

என்ற அகநானூறு களிற்றுயானை நிரை, 53 பாடல் வரிகள் மூலம் தெளியலாம் (Puliyur Kesikan, 2013).

மேலும் ஓர் அகநானூறு பாடலில் ஆரல் மீன்கள் மேயும் வயல் வெளிகளில், பிணித்துக் கொண்டிருக்கும் வயிறும், பிளந்த வாயையும் உடைய ஆண் நத்தை, தன் பெண் நத்தையோடு கூடித் திளைக்கும். இத்தகைய சிறப்புடைய நீர்வளம் மிக்க வயல்களை உடைய நாட்டிற்குத் தலைவனே!

என்று தோழி தலைவனுக்கு நத்தையின் இணைபிரியா தன்மையை எடுத்துரைக்கின்றாள். அப்பாடல் பின்வருமாறு

“பிணர்மோட்டுநந்தின் போழ்வாய் ஏற்றை

கதிர்மூக்குஆரல் கள்வனாக

நெடுநீர்ப் பொய்கைதுணையொடு புணரும்”

என்ற அகநானூறு 246வது பாடல் தலைவனும் தலைவியும் நத்தையைப் போல் இணை பிரியாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதைக் குறிக்கின்றது.

நத்தையின் அழிப்பு

நத்தைகளை பிடித்து உண்ணும் பழக்கம் இன்றும் பலரிடையே காணப்படுகிறது. இந்த நத்தைகறி மூலவியாதிக்கும், வரட்டு இருமலுக்கும் நல்லமருந்தாக பயன்படுகின்றது. இந்நத்தையினை அழித்து சமைத்து உண்ணும் பழக்கம் சங்ககாலத்திலேயே இருந்தமைக்கு சான்றுகள் உள்ளன. அவை

“பழன யாமை பாசறைப் புறத்துக்

கழனிக் காவலர் சுடுநந்து உடைக்கும்”

என்ற 280வது நற்றிணைப் பாடலில் வயலில் வேலைசெய்யும் உழவர்கள் அவர்கள் சுட்டுத்தின்னும் நத்தையினை ஆமையின் ஓட்டின் மேல் உடைத்து கறிசமைத்து உண்பர் என்பதைமிகத் தெளிவாக இப்பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றது (Venkataraman, 2013). இதனால் இன்றைய காலகட்டத்தில் நத்தைகள் அழிந்துபோகும் நிலையில் இருப்பதை உணர்ந்து செயல்படலாம்.

சங்க அகஇலக்கியங்களில் சங்கு

சங்க நூல்களில் மீன்கள், திமிங்கிலங்கள் தவிர கடலில் வாழும் சிலசிறிய உயிரினங்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. அவைகளில் முத்துச்சிப்பியும், சங்கும் முக்கியமானவையாகும்.

சங்கு என்பது பெரிய கடல் நத்தைப் பேரினத்தைச் சேர்ந்த ஓர் கடல்வாழ் உயிரினமாகும். இது டேர்பினெல்லிடே' (Turbinellidae) குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மெல்லுடலி ஆகும். சங்கு ஒரு இசைகருவியாகவும் பயன்படுகிறது. சங்குகளை அறிவியலில் Turbinellapyrum அல்லது Zanchuspyrum என்று அழைப்பர். சங்கு என்பதற்கு 'கம்பு, கோடு, சுரிமுகம், நந்து, நாகு, பணிலம், வளை, மட்டிப் படைக்கலம், கைவளை, ஏழிசையில் குரல் ஓசை, வாரணம், திருப்பொறிவகை' என்று பலவகைப் பெயர்களை திவாகரநிகண்டு எடுத்தியம்புகிறது.

சங்கின் பிறப்பிடம்

இந்தியாவிலேயே சிறந்த சங்குகள் தமிழ்நாட்டுத் தென்கிழக்குக் கடற்கரையில் தூத்துக்குடி அருகிலும் இராமநாதபுரம் மாவட்டக் கரையிலும் நிறையக் கிடைக்கின்றன. சங்குகளில் இரண்டு வகைகள் உண்டு. இடப்பக்கம் சுழிந்து செல்லும் சங்குகள் உலகில் எளிதாகக் கிடைக்கும். இதனை (Anticlockwise Dextral Shell) என்றும் வலதுபக்கம் சுழியுடைய வலம்புரிச் சங்குகள் அபூர்வமாகவே கிடைக்கும். இதனை (Clockwise Sinistral Shell) என்றும் அழைப்பர். வலம்புரிச் சங்குகளை இந்துக்கள் மிகவும் புனிதமாகக் கருதுகின்றனர். இவ்விரண்டு வகையும் கடலில் வாழும் சங்கு இனப் பிராணிகள்தான். இவையிரண்டும் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இருமாறு உருவங்களேயாகும்.

சங்கின் வகைகள்

சங்கின் வகைகள் 80திற்கும் மேற்பட்ட வகைகள் இருப்பதாக ஆய்வில் தெரியவருகின்றது. நம் நாட்டில் கிடைக்கும் சங்குகள் வலம்புரிச் சங்கு, இடம்புரிச்சங்கு, சலம்சலம், பாஞ்சசன்னியம் எனப்

பலவகைப்படுத்தியுள்ளனர். இதில் வலம்புரிச் சங்கு கிடைப்பதற்கு அரிதானது. இருப்பினும் சலம்சலம், பாஞ்சசன்னியம் இவையிரண்டும் மிகமிக அபூர்வமானது என்பர். மேலும் மணி, துவரி, பாருதம், பூமா, துயிலாசங்கு, வைபவசங்கு, திரிசங்குபோர் சங்கு, ஊது சங்கு, பால் சங்கு, இளஞ்சிவப்புசங்கு, கீற்றுச்சங்கு, சிலந்திசங்கு எனப் பலவகைப்பட்ட சங்குகள் காணப்படுகின்றன. ஓரோட்டு உடலமைப்பைக் கொண்ட சங்குகள் பெரும்பாலும் பசுபிக் பெருங்கடல் பகுதிகளில் அதிகம் கிடைக்கின்றன. இதன் மூலம் கைவினைப்பொருள்கள், சங்குமாலைகள் போன்றவை செய்யப் பயன்படுகின்றன. இடம்புரிச் சங்கு ஆயிரக்கணக்கில் உள்ள இடத்தில் ஒருவலம்புரிச் சங்கு காணப்படும், ஆயிரம் வலம்புரிச் சங்கு இருக்கும் இடத்தில் ஒருசலஞ்சலம் காணப்படும், ஆயிரம் சலஞ்சலம் இருக்கும் இடத்தில் ஒரு பாஞ்சசன்னியம் காணப்படும் என்பது கருத்து.

வலம்புரிச் சங்கு

சங்ககாலத்தில் மங்கலப் பொருளாகவும் எல்லா நலங்களையும் செல்வங்களையும் தேடித்தரும் அரியதொரு பொருளாகவும் வலம்புரிச் சங்கு கருதப்படுகிறது. இன்றும் சிலரால் வலம்புரிச் சங்குவீட்டில் இருந்தால் செல்வம் குவியும் என்று நம்பப்படுகிறது. 'கண்ணன் ஏந்திய சங்கு வலம்புரியென்றும் அவன் உடலில் பொறித்தகுறி வலம்புரிக்குறி என்பதும் வைணவர்களின் நம்பிக்கையாகும். சங்க இலக்கியத்தில் பல இடங்களில் வலம்புரிச் சங்குபற்றிப் புலவர்கள் பாடுகின்றனர். அரண்மனைகளிலும், போர்க்களங்களிலும் எப்படி ஒலித்தது என்பதை பின்வரும் பாடல்கள் மூலம் உணரலாம்.

பாணர்கள் பாடும் இசைக்கு வலம்புரிச் சங்கு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“விருந்தில் பாணர் விளரிசைகடும்ப

வலம்புரிவான்கோடு நரலும்”

என்ற நற்றிணை பாடல் 172 இல் புதியதாய் வந்த பாணர்கள் பாடுகின்ற மெல்லிய இசைப்பாடல்கள் போல வெள்ளிய வலம்புரிச் சங்கு ஒலிக்கும் என்று விளக்குகிறது (Venkataraman, 2013). மேலும்

“வலம்புரி மூழ்கியவான்திமிற் பரதவர்”

என்ற அகநானூறு நித்திலக்கோவை 350வது பாடலில் பெரிய படகினை உடைய பரதவர்கள் வலம்புரி முத்தினை எடுப்பதற்காக கடலுள் மூழ்குவதை விளக்குகின்றது. அடுத்ததாக

“அவிர்கதிர் முத்தமொடுவலம்புரிசொரிந்து”

என்னும் அகநானூறு மணிமிடைபவளம் பாடல் 201வது வரிகளின் மூலம் பழையரின் பெண்கள் ஒளிமிக்க முத்துகளுடன் வலம்புரிச் சங்கினையும் கொண்டு குளிர்ந்தகடற் துறையின்கண் தெய்வங்களை வணங்குவர் என்று விளக்குகின்றது (Puliyur Kesikan, 2013). அடுத்து,

“துணைபுணர்ந் தெழுதரும் தூநிறவலம்புரி

இணைதிரள் மருப்பாகஎறிவளிபாகனா”

என்ற கலித்தொகை 135 வது பாடலில் தூய நிறத்தை உடைய வலம்புரிச் சங்கு யானையின் கொம்புகளுக்கு ஒப்பிட்டு கூறப்பட்டுள்ளது (Narayana Velupillai, 2000). பொதுவாக சங்கொலி என்பதை பிரணவ ஓசையை வெளிப்படுத்தும் ஒரு இயற்கை வாத்தியம் என்பர்.

பணிலம்

பணிலம் என்பது அக்காலத்தில் கோயில்களில் ஊதும் பெரிய சங்குகளாகும். பணிலம் சங்கிலிருந்து வேறுபட்டதன்று. முக்கியமாகக் கோயில்களில் ஓசை எழுப்புவதற்காக பயன்படுத்தப்பட்ட பெரிய சங்கே பணிலமாகும்.

“பறைபடப் பணிலம் ஆர்ப்பவிறைகொள்பு” என்ற குறுந்தொகை 15 பாடல் வரிகள் மூலம் போர்க்களத்தில் சங்கு ஊதியதைக் அறியலாம் (Somasundranaar, 2017). மேலும்,

“ஒலிதலைப் பணிலம் ஆர்ப்பக் கல்லெனக்”

அகநானூறு நித்திலக்கோவை 350வது பாடல் வரிகளில் தம்பால் ஒலியினை உடைய சங்குகள் கல்லென ஆரவாரிக்கின்றது என்று சங்கின் ஆரவாரத்தினை விளக்குகிறது.

வளை

வளை என்றால் சங்கு என்றும் சங்கால் ஆன வளையல் என்றும் தமிழ்மொழியில் பொருள் கூறப்படுகிறது. சங்க நூல்களில் சங்கு, வளை என்றபெயரில் அழைக்கப்பட்டது. நற்றிணைக் கடவுள் வாழ்த்தில்

“மாநிலஞ் சேவடிஆகத், தூநீர்

வளைநரல் பெளவம் உடுக்கை ஆக”

என்ற நற்றிணை கடவுள் வாழ்த்து பாடல் வரிகளில் சங்குகள் ஒலிக்கின்ற கடல் ஆடையாக அணிந்தமாயோன் என்று வளையானது சங்கு என்ற பெயரில் குறிக்கப்படுகிறது (Venkataraman, 2013). மேலும் வளைகளைவேட்டையாடக் கடலில் செல்வதுபற்றிபின்வரும் 331வது நற்றிணைப் பாடல் விளக்குகிறது.

“வளைநீர் வேட்டம் போகிய கிளைஞர்”

என்று நற்றிணை பாடல் பரதவர்கள் வளையில் அதாவது சங்கில் விளையும் முத்தை விற்றனர் (Venkataraman, 2013). என்பதை

“வளைபடுமுத்தம் பரதவர் பகரும்”

என்ற ஐங்குறுநூறு 195 வது பாடல் வரிகள் மூலம் அறியலாம் (Swaminatha Iyer, 1920). அடுத்ததாக,

“வாளரம் பொருதகோள் ஏர் எல்வளை

அகன் தொடிசெறித்தமுன்கை”

என்ற நற்றிணைப் 77வது பாடல் கூரிய அரத்தால் அறுத்த வளைந்த அழகிய ஒளியை உடைய அகன்ற வளையல்களை மகளிர் தங்கள் கைகளில் அணிந்தனர் என்று விளக்குகிறது (Venkataraman, 2013).

சிப்பி

கிளிஞ்சல்களில் இரட்டையோட்டுக் கிளிஞ்சல்கள் பலவகைகடலில் உள்ளன. சங்க நூல்களில் முத்துச் சிப்பிஒன்றுதான் கூறப்பட்டுள்ளது. சிப்பிஈனும் முத்து என பல சங்கப் பாடல்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் சிப்பி என்பது ஒரு சில பாடல்களில் காணப்படுகிறது.

“துறைமேய் சிப்பிஈர்ம்புறத்துஉறைக்கும்” (Venkataraman, 2013)

“நாரரிநறவின் மகிழ்நொடைக் கூட்டும்

பேரிசைக் கொற்கைப் பொருநன் வெல்வேல்”

நற்றிணைப் பாடல் 87 மற்றும் அகநானூறு மணிமிடைப்பவளம் 296 பாடலில் சிப்பியின் உள் ஓடு வெள்ளிபோலப் பளப்பளப்பாக இருக்கும் என்றும் இதை வெள்ளியென்று மயங்குவர் (Puliyur Kesikan, 2013). என்பதையும் விளக்குகிறது. இதை வடமொழியில் ‘சுக்தி’ என்று அழைப்பர். முத்து ஈனும் சிப்பி தமிழ்நாட்டுக் கடல்களில் அகப்படுகிறது. இது “Pinctada Fuscata” என்ற வகையாகும்.

பலகறை (சோழி)

ஒற்றைக் கிளிஞ்சல் வகையில் பலகறை என்ற கடற் கிளிஞ்சல் கூறப்பட்டுள்ளது. இதுவும் கிளிஞ்சல் வகையில் ஒன்று. அலகை என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர் பலகறை என்று பொருள் கூறியுள்ளார்.

சோழிகள் பண்டைக் காலத்தில் நாணயங்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. பிற்காலக் கல்வெட்டுகளில் இச்செய்தி காணப்படுகிறது. இச்சோழிகளை ஆங்கிலத்தில் (Money Coury) என்றும் அறிவியலில் (Cyprea Moneta) என்றும் அழைப்பர். இச்சோழி ஐங்குறுநூற்றில் 'தாலி' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவ்வரிகள் பின்வருமாறு,

“பெருங்கடற் நரையதுசிறுவெண்காக்கை

வரிவெண் தாலிவலைசெத்துவெருஉம்

மெல்லம் பிலம்பற் றேறி”

என்ற ஐங்குறுநூறு 166 பாடலில் மீன்பிடி வலைகளது சுற்றில் சோழி கோக்கப்பட்டிருக்கும் (Swaminatha Iyer, 1920). அதைப் பார்த்துப் கடற்காக்கை பயந்தது என்பர். சோழிகளில் பலவகைகள் உண்டுஅலகுஓர் அளவைக் குறிக்கும். நாணயங்களின் அடிப்படை அளவைக் குறித்ததால் 'அலகை' என்று சோழியைக் குறிப்பர்.

சங்கின் மருத்துவப் பயன்

சங்கு மிகச்சிறந்த மருத்துவ குணங்கள் நிறைந்த பொருள். சங்கிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் 'சங்கு பஸ்பம்' குழந்தைகளுக்கு நுண்ணுயிரிகளால் தொண்டையில் ஏற்படும் டான்சில்ஸ தொற்றுக் மருந்தாகப் பயன்படுகிறது. இதில் கால்சியம் அதிக அளவு உள்ளதால், இன்று தயாரிக்கப்படும் கால்சியம் மாத்திரைகள் பெரும்பாலும் முத்துச்சிப்பி மற்றும் சங்கிலிருந்து பெறப்படுகிறது.

சங்குகளின் அழிப்பு

சங்குகள் முழுவதும் ஏறக்குறைய மேற்கு வங்காளத்திற்கு ஏற்றுமதியாகின்றன. மேற்கு வங்காளத்தில் வளையல்களாக மாற்றப்பட்டு மணமான பெண்களால் அணியப்படுகின்றன. தமிழ் நாட்டில் தாலிபோல அங்கு சங்கு வளையல்கள் மணமான பெண்களுக்கு மங்கலப் பொருளாகக் அணிவிக்கின்றனர். கணவன் இறந்தால் சங்கு வளையல்களை மனைவி ஒடித்தெறிவாள். சங்குகளால் பல்வேறுபட்ட அழகுசாதனங்கள் செய்துகடற்கரைப் பக்கங்களிலேயே அதிக அளவில் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. என்பதிலிருந்து சங்குகளால் பல்வேறு அழகு சாதனப்பொருட்கள் செய்யப்படுகின்றன என்பதை நாம் உணரலாம்.

முடிவுரை

இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்வினை சங்ககால மனிதர்கள் வாழ்ந்தனர். ஆனால் நவீனச் சமூகத்தில் அவ்வியற்கையை விட்டு செயற்கை நோக்கி நகர்ந்து பல துன்பங்களுக்கு ஆளாகின்றான். இனி உள்ள உயிரினங்களை மீட்பதற்கும் நம் வருங்கால சந்ததியினர்க்கு நம் முன்னோர்கள் கடந்து வந்த பாதையை மீள் கவனத்திற்கு கொண்டு செல்லவும் சங்க இலக்கியங்கள் வழியாக, நம் முன்னோர்கள் விட்டுச்சென்ற இயற்கை வாழ்வை, சூழலியல் சிந்தனைகளை ஆராய்வதாகவும் இத்தலைப்பு தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியர் மற்றும் நன்னூலார் கூறிய உயிரினங்களின் பாகுபாட்டின்படி ஈரறிவுயிரிகளான நந்து, முரள், சங்கு, பணிலம், கிளிஞ்சல் இவற்றின் வாழ்வியல் நிலைகளையும் மற்றும் அதன் மருத்துவ குணங்களையும் அவற்றின் அழிப்பையும் பற்றி இக்கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

References

- Narayana Velupillai, (2000) Kalithogai, Thirumagal Nilaiyam, Chennai, India.
- Puliyur Kesigan, (2013) Agananooru, Paari Nilaiyam, Chennai, India.
- Puliyur Kesikan, (2010) Naanool, Saradha Pathippagam, Chennai, India.
- Sami, B.L., (1993) Sanga Noolgalil Sila Uyirinangal, Sekar Pathippagam, Chennai, India.
- Shanmugam Pillai, M., (2007) Tholkkapiyam Porulathigaram, Mulai niliyam, Chennai, India.
- Somasundranar, P.V., (2017) Kurunthogai, Tirunelveli Thennindia Saiva Sithantha Noorpathippu Kazhagam, Tirunelveli, India.
- Swaminatha Iyer, U.Ve., (1920) Ainkurunuru moolamum uraiyum, U.V.SA., Library, Chennai, India.
- Venkataraman, K.G., (2013) Natrinnai Moolamum Velakauraiyum, U.V.SA., Library, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License